

Թեան տան ձերոյ, միաբան փառաւորելով ազատապէս արարիչն Աստուած և տուողն ամենայն բարութեանց Տէր, մեր որ արժանի մեզ արար ժառանգել այսքան բարելի աշխարհ այսինքն Արարատեան, և ընդունիլ այնքան բարութիւն 'ի Տեառնէ, որում ոչ ոք ազգ 'ի բնութենէ մարդոյ 'ի տիեզերս աշխարհի ոչ գտաւ, եթէ յատկապէս սիրոյ և շնորհաց, և Օրհնութեան և այլն որպէս ասացաք առաջնում:

Այլ նաևս փոքրիկ ասացութեամբ 'ի միտս ձեր ձգելով յարուցանեմ նախանձս վասն լրբութեան բնութեան մերոյ առ 'ի իրաւունս արդարութեան՝ երկայնամտութեամբ լուարուք ինձ ընթերցողք և բարեկամք իմ, զի ամենայն բնութիւն մարդոյ եթէ հաւատացելոց և եթէ անօրինի, խոստովանի որ բնութիւնս մեր գտաւ արարած, և ունի սկիզբ և ժամանակ որ կազմեցաւ անսկիզբ և անժամանակ և անվախձան միայնոյ արարչէ և յԱստուծոյ մերմէ եթէ ժամանակ, եթէ զօրութիւն, և եթէ արժանաւորութիւն բոլորովին չափով և կարգաւ, այս բնութիւնս մարդոյ մի՛ ձկտից է միաս իւր և մի՛ հաւանեցուսցէ զինքն սղալանօք զի առաւելագոյն իրս գտցի ընդ մէջ իւր քանթէ. այն, որում արարչէն իւրմէ ստացաւ իսկզբանէ և 'ի ժամ արարչագործութեան Տեառն իւրոյ, քանզի ոչ ետ մեզ Տէր արարիչն մեր (բայց 'ի զօրութենէ բա-